

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการทำเล็กระจุของ กลุ่มเล็กระจุทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ผู้ผลิตเล็กระจุในชุมชน ทะเลน้อยจำนวน 105 คน จากการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร หนังสือตำราทาง วิชาการ รวมทั้งงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งนี้เพื่อให้งานศึกษาครั้งนี้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น นำข้อมูล ที่ได้มาทำการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนในรูปแบบของการวิเคราะห์อัตรากำไรสุทธิและอัตรา กำไรต่อต้นทุน

สรุปผลการศึกษา

1. ข้อมูลทั่วไป เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนของผู้ผลิตเล็กระจุชุมชนทะเลน้อย แหล่งที่มาของวัตถุดิบ วิธีการจัดจำหน่ายและการกำหนดราคาของเล็กระจุ

จำนวนผู้ผลิตเล็กระจุของชุมชนทะเลน้อยจำแนกตามขนาดของเล็กระจุมีจำนวน ทั้งสิ้น 105 คน โดยแยกเป็นผู้ผลิตเล็กระจุขนาด 100 x 100 ซม. จำนวน 20 คน ผู้ผลิตเล็ กระจุขนาด 60 x 200 ซม. จำนวน 35 คน ผู้ผลิตเล็กระจุขนาด 100 x 200 ซม. จำนวน 27 คนและผู้ผลิตเล็กระจุขนาด 120 x 200 ซม. จำนวน 23 คน

แหล่งที่มาของวัตถุดิบ ผู้ผลิตเล็กระจุชุมชนทะเลน้อยส่วนใหญ่จำนวน 99 คนหรือ ร้อยละ 94.29 ซื้อวัตถุดิบหรือกระจุสดจากพ่อค้าคนกลาง มีส่วนน้อย คือ จำนวน 6 คนหรือ ร้อยละ 5.71 ที่ไปซื้อวัตถุดิบหรือกระจุสดที่แหล่งผลิตด้วยตนเอง

วิธีการจัดจำหน่ายและการกำหนดราคาของเล็กระจุ ผู้ผลิตเล็กระจุชุมชนทะเล น้อยทั้งหมดจำนวน 105 คนหรือร้อยละ 100 ที่มีการจัดจำหน่ายและกำหนดราคาของเล็กระจุ โดยพ่อค้าคนกลาง

ความพึงพอใจเกี่ยวกับราคาของเสื่อกระจูด พบว่าผู้ผลิตเสื่อกระจูดชุมชนทะเลน้อย ส่วนใหญ่จำนวน 78 คนหรือร้อยละ 74.29 ไม่พอใจในราคาของเสื่อกระจูดที่ขายอยู่ในท้องตลาด ในปัจจุบัน มีเพียงส่วนน้อยคือจำนวน 27 คนหรือร้อยละ 25.71 ที่พอใจในราคาของเสื่อกระจูดที่ขายอยู่ในท้องตลาดในปัจจุบัน

ปัญหาและอุปสรรคในการผลิตเสื่อกระจูด พบว่าปัญหาและอุปสรรคในการผลิตเสื่อกระจูดที่มากเป็นอันดับหนึ่ง คือ ราคาขายต่ำโดยคิดเป็นร้อยละ 49.21 ส่วนปัญหาและอุปสรรคที่น้อยคือไม่มีเงินซื้อวัตถุดิบโดยมีเพียงร้อยละ 2.09 เท่านั้น

2. ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตเสื่อกระจูด

การผลิตเสื่อกระจูดของผู้ผลิตชุมชนทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง มีค่าใช้จ่ายในการลงทุน โดยเฉลี่ยรวมถึงต้นทุนในการผลิตเสื่อกระจูดแต่ละขนาดแตกต่างกัน ซึ่งต้นทุนในการผลิต ประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง ค่าแรงทางตรง ค่าใช้จ่ายในการผลิต และค่าเสื่อมราคาซึ่งจะคิดต้นทุนในการผลิตตามหลักบัญชีและหลักผู้ผลิต

ในการคิดต้นทุนการผลิตตามหลักบัญชี พบว่า

เสื่อกระจูดขนาด 100 x 100 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 61.94 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 9.2 บาทต่อผืน ค่าแรงทางตรง 50.86 บาทต่อผืน ค่าใช้จ่ายในการผลิต 1.86 บาทต่อผืน และค่าเสื่อมราคา 0.015 บาทต่อผืน

เสื่อกระจูดขนาด 60 x 200 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 59.28 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 8.71 บาทต่อผืน ค่าแรงทางตรง 48.10 บาทต่อผืน ค่าใช้จ่ายในการผลิต 2.46 บาทต่อผืน และค่าเสื่อมราคา 0.011 บาทต่อผืน

เสื่อกระจูดขนาด 100 x 200 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 166.34 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 40 บาทต่อผืน ค่าแรงทางตรง 120.92 บาทต่อผืน ค่าใช้จ่ายในการผลิต 5.39 บาทต่อผืน และค่าเสื่อมราคา 0.032 บาทต่อผืน

เสื่อกระจูดขนาด 120 x 200 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 161.62 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 41 บาทต่อผืน ค่าแรงทางตรง 115.11 บาทต่อผืน ค่าใช้จ่ายในการผลิต 5.48 บาทต่อผืน และค่าเสื่อมราคา 0.034 บาทต่อผืน

ในการคิดต้นทุนในการผลิตตามหลักผู้ผลิต พบว่า

เสื้อกระจุยขนาด 100 x 100 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 60.95 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 9.2 บาทต่อผืนและค่าใช้จ่ายในการผลิต 1.86 บาทต่อผืน

เสื้อกระจุยขนาด 60 x 200 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 58.11 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 8.71 บาทต่อผืนและค่าใช้จ่ายในการผลิต 2.46 บาทต่อผืน

เสื้อกระจุยขนาด 100 x 200 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 163.56 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 40 บาทต่อผืนและค่าใช้จ่ายในการผลิต 5.39 บาทต่อผืน

เสื้อกระจุยขนาด 120 x 200 ซม. มีต้นทุนในการผลิตเท่ากับ 158.98 บาทต่อผืน ซึ่งประกอบด้วยต้นทุนวัตถุดิบทางตรง 41 บาทต่อผืนและค่าใช้จ่ายในการผลิต 5.48 บาทต่อผืน

การคิดต้นทุนเสื้อกระจุยตามหลักผู้ผลิตจะไม่มีกรคิดในส่วนของค่าแรงงานทางตรง เนื่องจากผู้ผลิตไม่มีการจ้างแรงงานอื่นมาทำการผลิตแต่จะใช้แรงงานคนภายในครอบครัว ดังนั้นจึงไม่มีการคิดค่าแรง อีกทั้งไม่มีการคิดต้นทุนในส่วนของค่าเสื่อมราคาของเครื่องรีดกระจุยด้วยแรงคนเพราะผู้ผลิตไม่เข้าใจในเรื่องของค่าเสื่อมราคา จึงไม่ได้มีการประมาณประโยชน์จากเครื่องรีดกระจุยด้วยแรงคนดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตเสื้อกระจุย

3. ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการผลิตเสื้อกระจุย

สำหรับข้อมูลผลตอบแทนการผลิตเสื้อกระจุยวิเคราะห์ผลตอบแทนโดยใช้อัตราส่วน
อัตรา คือ อัตรากำไรสุทธิและอัตรากำไรต่อต้นทุน ตามหลักบัญชีและหลักผู้ผลิต

2

โดยราคาของเสื้อกระจุยแต่ละขนาด (ราคาขาย ณ มีนาคม 2553) มีรายละเอียดดังนี้

เสื้อกระจุยขนาด	100 x 100 ซม.	ขายในราคาผืนละ	25 บาท
เสื้อกระจุยขนาด	60 x 200 ซม.	ขายในราคาผืนละ	30 บาท
เสื้อกระจุยขนาด	100 x 200 ซม.	ขายในราคาผืนละ	75 บาท
เสื้อกระจุยขนาด	120 x 200 ซม.	ขายในราคาผืนละ	80 บาท

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการผลิตเสื่อกระจูดตามหลักบัญชี พบว่า

อัตรากำไร (ขาดทุน)สุทธิจากการผลิตเสื่อกระจูดตามหลักบัญชีของเสื่อกระจูดขนาด 100 x 100 ซม. มีอัตรากำไร(ขาดทุน)สุทธิตามมากที่สุด คือ ร้อยละ -147.76 ส่วนเสื่อกระจูดขนาด 60 x 200 ซม. มีอัตรากำไร(ขาดทุน)สุทธิน้อยที่สุด คือ ร้อยละ -97.60

อัตรากำไร (ขาดทุน)ต่อต้นทุนจากการผลิตเสื่อกระจูดตามหลักบัญชีของเสื่อกระจูดขนาด 100 x 100 ซม. มีอัตรากำไร(ขาดทุน)ต่อต้นทุนมากที่สุด คือ ร้อยละ -59.64 ส่วนเสื่อกระจูดขนาด 60 x 200 ซม. มีอัตรากำไร(ขาดทุน)ต่อต้นทุนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ -49.39

การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการผลิตเสื่อกระจูดตามหลักผู้ผลิต พบว่า

อัตรากำไรสุทธิจากการผลิตเสื่อกระจูดตามหลักผู้ผลิตของเสื่อกระจูดขนาด 60 x 200 ซม. มีอัตรากำไรสุทธิตามมากที่สุด คือ ร้อยละ 62.77 ส่วนเสื่อกระจูดขนาด 100 x 200 ซม. มีอัตรากำไรสุทธิน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 39.48

อัตรากำไรต่อต้นทุนจากการผลิตเสื่อกระจูดตามหลักผู้ผลิตของเสื่อกระจูดขนาด 60 x 200 ซม. มีอัตรากำไรต่อต้นทุนมากที่สุด คือ ร้อยละ 168.58 ส่วนเสื่อกระจูดขนาด 100 x 200 ซม. มีอัตรากำไรต่อต้นทุนน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 65.23

4. อภิปรายผลการศึกษา

จากการวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทน การทำเสื่อกระจูดของกลุ่มเสื่อกระจูดทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง พบว่าหากคิดต้นทุนในการผลิตตาม หลักบัญชีแล้วผลตอบแทนที่ได้จะเป็นผลขาดทุน อัตรากำไร (ขาดทุน)สุทธิและอัตรากำไร (ขาดทุน)ต่อต้นทุนจะเป็นผลขาดทุนเสื่อกระจูดทุกขนาด เนื่องจากการผลิตเสื่อกระจูดของผู้ผลิตเสื่อกระจูดชุมชนทะเลน้อยเป็นการผลิตงานฝีมือที่ใช้แรงงานคนเป็นหลัก แต่ไม่สามารถจำหน่ายเสื่อกระจูดในราคาสูงได้เนื่องจากพ่อค้าคนกลางเป็นผู้กำหนดราคาของเสื่อกระจูดในตลาด อีกทั้งต้นทุนในการผลิตเสื่อกระจูดก็สูง ทำให้ไม่มีกำไรจากการผลิต อีกทั้งอัตราผลตอบแทนที่ได้ก็ขาดทุนอีกด้วย แต่ การที่ผู้ผลิตยังคงผลิตเสื่อกระจูดอยู่แม้ว่าราคาขายจะไม่สูง มากนักก็ตาม ทั้งนี้อาจจะ เป็นเพราะผู้ผลิตถือว่าอาชีพสานเสื่อกระจูดเป็นอาชีพและเป็นวิถีชีวิตของตนมาตั้งแต่ในสมัยก่อน โดยแทบทุกบ้านจะมีผู้หญิงก็จะสานเสื่อกระจูดกัน ดังนั้นผู้ผลิตจึงไม่ค่อยได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับต้นทุนในการผลิตเท่าที่ควร

แต่หากคิดต้นทุนในการผลิตตาม หลักผู้ผลิตแล้วผลตอบแทนที่ได้จะเป็นผลกำไร อัตรากำไรสุทธิและอัตรากำไรต่อต้นทุนของการผลิตเสื่อกระจูดทุกขนาดจะเป็นผลกำไร เนื่องจากผู้ผลิต

ไม่มีการคิดในส่วนของค่าแรงงานทางตรงทั้งนี้เพราะผู้ผลิตไม่มีการจ้างแรงงานอื่นมาทำการผลิต แต่จะใช้แรงงานของคนภายในครอบครัว อีกทั้งไม่มีการคิดต้นทุนในส่วนของค่าเสื่อมราคาของ เครื่องรีดกระดาษด้วยแรงคนเนื่องจากผู้ผลิตไม่เข้าใจในเรื่องของค่าเสื่อมราคา จึงไม่ได้มีการ ประเมินการประโยชน์จากเครื่องรีดกระดาษด้วยแรงคนดังกล่าวเป็นค่าใช้จ่ายในการผลิตสื่อกระดาษ ซึ่งทำให้ต้นทุนในการผลิตสื่อกระดาษไม่สูงมากนัก และมีผลกำไรจากการผลิตสื่อกระดาษทุกขนาด โดยสื่อกระดาษขนาด 60 x 200 ซม. นับว่าเป็นขนาดของสื่อที่ควรผลิตมากที่สุดทั้งนี้เพราะให้ ผลตอบแทนในส่วนของอัตรากำไรสุทธิและอัตรากำไรต่อต้นทุนสูงที่สุด

จากการทบทวนวรรณกรรมของผู้ที่ได้เคยศึกษาในเรื่องของต้นทุนและผลตอบแทน ตามหลักการบัญชีและจากการศึกษาของผู้ศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษา ดังแสดงในตาราง 43

ตาราง 43 เปรียบเทียบการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการค้นคว้าแบบอิสระเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำสื่อการศึกษาของกลุ่มสื่อกระดาษ
ทะเลน้อย จังหวัดพัทลุงกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
พัชราภรณ์ ฤทธิอินทรานุกร (2545)	ศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตกระดาษตา ของอุตสาหกรรมในครัวเรือน : กรณีศึกษาดำบล ต้นเปา อำเภอต้นกาแพง จังหวัดเชียงใหม่ มี ประชากรทั้งหมด 25 คน แบ่งประเภทกระดาษ สดังนี้ 1. กระดาษแบบซ้อน 48 x 55 ซม. พอกขาวโดยใช้ไฮโดรเจนฯและโซเดียมซัลไฟเทรต พอกขาวโดยใช้คลอรีน				
			ร้อยละ 15.26 ร้อยละ 9.86	ร้อยละ 18.01 ร้อยละ 10.94	

ตาราง 43 (ต่อ)

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา 2. กระดาษแบบซิ่น 60 x 80 ซม. พอกขาวโดยใช้ไฮโดรเจนฯและโซเดียมซัลไฟเกรด พอกขาวโดยใช้คลอรีน 3. กระดาษแบบแตงระรุมตา พอกขาวโดยใช้ไฮโดรเจนฯและโซเดียมซัลไฟเกรด พอกขาวโดยใช้คลอรีน 4. กระดาษแบบแตงหน้าเรียบ พอกขาวโดยใช้ไฮโดรเจนฯและโซเดียมซัลไฟเกรด พอกขาวโดยใช้คลอรีน				
			ร้อยละ 35.94	ร้อยละ 56.11	
			ร้อยละ 31.96	ร้อยละ 46.97	
			ร้อยละ 23.13	ร้อยละ 30.08	
		ร้อยละ 16.37	ร้อยละ 19.57		
		ร้อยละ 15.19	ร้อยละ 17.91		
		ร้อยละ 8.43	ร้อยละ 9.20		

ตาราง 43 (ต่อ)

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
นงคราญ ภัตตรัญญกิจ (2547)	ศึกษาดำเนินงานและผลตอบแทนจากการลงทุนทำเสื้อ ร่าแพน : กรณีศึกษากลุ่มพัฒนาผลิตภัณฑ์จักสาน บ้านท่าดินแดง ตำบลสะแกกรัง อำเภอเมือง จังหวัดอุทัยธานี สัมภาษณ์สมาชิกจักสานบ้านท่า ดินแดง 51 ราย แบ่งประเภทเสื้อร่าแพนดังนี้ ถ้าไม่เผงขนาดเล็ก - เสื้อขนาด 2 ตารางเมตร - เสื้อขนาด 3 ตารางเมตร - เสื้อขนาด 6 ตารางเมตร - เสื้อขนาด 20 ตารางเมตร	ร้อยละ 0.33 ร้อยละ 11.18 ร้อยละ -11.04 ร้อยละ -73.87	ร้อยละ -3.00 ร้อยละ 8.68 ร้อยละ -13.04 ร้อยละ -75.30	ร้อยละ -3.01 ร้อยละ 9.77 ร้อยละ -11.74 ร้อยละ -43.31	

ตาราง 43 (ต่อ)

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
ผู้ศึกษาวิจัย	ถ้าไม่แบ่งขนาดกลาง				
	- เดือนขนาด 2 ตารางเมตร	ร้อยละ 1.60	ร้อยละ -1.73	ร้อยละ -1.76	
	- เดือนขนาด 3 ตารางเมตร	ร้อยละ 13.23	ร้อยละ 10.73	ร้อยละ 12.36	
	- เดือนขนาด 6 ตารางเมตร	ร้อยละ -11.04	ร้อยละ -13.04	ร้อยละ -11.74	
	- เดือนขนาด 20 ตารางเมตร	ร้อยละ -66.94	ร้อยละ -68.37	ร้อยละ -40.95	
	ถ้าไม่แบ่งขนาดใหญ่				
	- เดือนขนาด 2 ตารางเมตร	ร้อยละ 1.83	ร้อยละ -1.5	ร้อยละ -1.52	
	- เดือนขนาด 3 ตารางเมตร	ร้อยละ 13.53	ร้อยละ 11.03	ร้อยละ 12.75	
- เดือนขนาด 6 ตารางเมตร	ร้อยละ -8.38	ร้อยละ -10.38	ร้อยละ -9.57		
- เดือนขนาด 20 ตารางเมตร	ร้อยละ -64.06	ร้อยละ -65.49	ร้อยละ -39.91		

ตาราง 43 (ต่อ)

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
ชมพูนุช รังดีจรัส (2550)	ศึกษาเรื่องต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุน ทำร่มก่อสร้าง : กรณีศึกษากลุ่มทำร่มก่อสร้าง อำเภอต้นกำเนิดและดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ สัมภาษณ์ผู้ประกอบการร่มก่อสร้างจำนวน 106 รายแบ่งประเภทร่มก่อสร้างดังนี้ 1. ร่มขนาด 10 นิ้ว 2. ร่มขนาด 14 นิ้ว 3. ร่มขนาด 17 นิ้ว 4. ร่มขนาด 20 นิ้ว				
			ร้อยละ 28.61 ร้อยละ 34.22 ร้อยละ 38.51 ร้อยละ 40.80	ร้อยละ 40.07 ร้อยละ 52.03 ร้อยละ 62.63 ร้อยละ 68.93	3,319.03 4,768.69 7,263.44 8,423.80

ตาราง 43 (ต่อ)

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
วิศรุตดา อรุณรัตน์ (2550)	ศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนการทำเล็กระงูค ของงูคูลมเล็กระงูคทะเลน้อย จังหวัดพัทลุง สัมภาษณ์ผู้ผลิตเล็กระงูคจำนวน 105 ราย โดย แบ่งประเภทเล็กระงูคดังนี้ คิดตามหลักบัญชี - เล็กระงูคขนาด 100 x 100 ซม. - เล็กระงูคขนาด 60 x 200 ซม. - เล็กระงูคขนาด 100 x 200 ซม. - เล็กระงูคขนาด 120 x 100 ซม.				
				ร้อยละ -59.64 ร้อยละ -49.39 ร้อยละ -54.91 ร้อยละ -50.50	

ตาราง 43 (ต่อ)

ผู้ศึกษาวิจัย	ขอบเขตการศึกษา	การวิเคราะห์ผลตอบแทน			
		อัตรากำไร ขั้นต้น	อัตรากำไร สุทธิ	อัตรากำไรต่อ ต้นทุน	อัตรา ผลตอบแทน จากการ ลงทุน
คิดตามหลักผู้ผลิต	-		ร้อยละ 55.76	ร้อยละ 126.04	
	-	เสื้อกระดุมขนาด 100 x 100 ซม.	ร้อยละ 62.77	ร้อยละ 168.58	
	-	เสื้อกระดุมขนาด 60 x 200 ซม.	ร้อยละ 39.48	ร้อยละ 65.23	
	-	เสื้อกระดุมขนาด 100 x 200 ซม.	ร้อยละ 41.90	ร้อยละ 72.12	

5. ข้อจำกัดของการศึกษา

1. การศึกษานี้จำกัดอยู่ในชุมชนทะเลน้อยซึ่งครอบคลุมเขตการปกครองของ 2 ตำบลคือ หมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 หมู่ที่ 4 ตำบลทะเลน้อยและหมู่ที่ 1 หมู่ที่ 2 ตำบลพนางตุง ดังนั้นการนำแนวการศึกษาไปใช้ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดเรื่องขอบเขตการศึกษาให้เหมาะสม
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคือช่วงระยะเวลาปี พ.ศ. 2552 ซึ่งหากระยะเวลาการศึกษาเปลี่ยนไปอาจมีตัวแปรเรื่องการเปลี่ยนแปลงทางด้านสภาพอากาศ ค่าแรงงาน ด้านการตลาด เศรษฐกิจ การเมือง
3. ต้นทุนและผลตอบแทนที่ได้ขึ้นอยู่กับทำให้สัมภาษณ์ หากข้อมูลที่ได้ไม่ตรงกับความเป็นจริง จะทำให้ต้นทุนและผลตอบแทนจากการทำการศึกษาครั้งนี้คลาดเคลื่อนไปจากความเป็นจริง

6. ข้อเสนอแนะ

1. ผู้ผลิตชุมชนทะเลน้อยควรรวมตัวกันเป็นกลุ่มสหกรณ์และดำเนินงานอย่างถูกต้อง โดยมีภาครัฐให้การสนับสนุน มีการชี้แจงแก่สมาชิกให้เข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ผลประโยชน์ รวมถึงการสร้างอำนาจในการต่อรองราคา การเพิ่มผลผลิต การตลาดและการลดต้นทุนในการผลิต
2. มีการฟื้นฟูและบำรุงรักษาแหล่งวัดฤๅษีในชุมชนให้มีคุณภาพ เพื่อที่จะได้ไม่ขาดแคลนวัดฤๅษีและช่วยลดต้นทุนวัดฤๅษีอีกด้วย
3. มีการให้ความรู้แก่เยาวชนในท้องถิ่นอย่างจริงจังเกี่ยวกับวิธีการผลิตเนื้อกระจูด เพื่อที่จะได้มีผู้สืบทอดงานฝีมือเพิ่มมากขึ้น
4. ควรมีการให้การอบรมผู้นำชุมชนในเรื่องการจัดทำบัญชี เพื่อที่จะได้ทราบต้นทุน ผลตอบแทนที่ถูกต้องจากการผลิตและนำความรู้ดังกล่าวไปเผยแพร่ให้กับคนในชุมชน